

*I 1925 inngikk
TT et turistkvarter
på Røstadsetra.
Faksimile fra
Harald Egil
Foldens bok
"Trollheimen"
bind I.*

Røstadseter og Holten seter

"Nordvest for Trollheimshytten, mellem Snota og Surnadalen, ligger den vakre seterdal Vindøladalen. Den er litet kjent av turister og blir kun enn sjelden gang trafikert. For veien fra Trollheimshytten gjennom Vindøladalen til Moen nede i hoveddalen er lang og ofte besværlig. Men efter at Trondhjems Turistforening nu har skaffet kvarter på Røstadseter, 8 à 9 timers marsch fra Trollheimshytten, og 4 à 5 timers marsch fra Moen, bør dalen bli turistenes eie," skrev dr. C. W. Carstens, på den tid TTs viseformann, i årboken for 1927. Og for å friste folk til å ta turen, fortsatte han slik: "For Vindøladalen fortjener det. Den natur er helt egenartet. Begrenset i syd av de stolte tinder Snota, Rognnebbba og Fruhætta ligger en som et rettlinjert nord-sydgående øksehugg inn i fjellet. Og veien fra Trollheimshytten under Snota forbi det koselige lille fjellvann Bosvannet gjennom Skråadalen til Kløvseter øverst i Vindøladalen hører blandt Trollheimens aller vakreste og koseligste fjellruiter." Turen er ifølge Carstens også stort sett lettgått, men kan i august ta sin tid: "For Trollheimens største multemyrer ligger i Vindøladalens øvre partier. Og multemyrene her bærer bomsikkert hvert år. Så i multehøstens tid blir ofte den sprekeste fjellvandrør gjerne endel forsinket."

Avtalen med gårdbruker Ole Moen i Surnadal om et turistkvarter på setra hans, Røstadseter, ble inngått i 1925. Setra lå - og ligger fremdeles - omtrent "midt i dalen", svakt sørvest for toppen av Tindfjellet og et par kilometer sør for Pebua. TT fikk disponere ett rom på setra med fire dobbeltsenger, men kvarteret var etter avtalen bare tilgjengelig "i setertiden",

Holten seter i
Vinddøldalen
i Surnadal.
Foto: Arne
Falkanger

det vil si så lenge det var folk på setra, normalt fra midten av juli omtrent og ut august. "Åpningstiden" var med andre ord ganske kort, og forholdene relativt enkle. "Fuld kost vil som regel ikke serveres, men melk, kaffe, brød etc. vil i almindelighet kunne erholdes," het det. Men lite tyder på at de som oppsøkte setra led noen nød. "Sæterfolket har i sommersesongen sørget for god seterkost," står det i årsberetningen for 1926.

Tall som forteller om hvor stort besøket på Røstadsetra var finnes ikke i TTs årsberetninger, men særlig stort ble det aldri. Noen vandrere må likevel til å begynne med ha fulgt Carstens oppfordring, for setra ble i 1927 påbygget for at fotturistene skulle få mer plass. Men litt optimistisk var nok dette tiltaket, for alt som skrives om kvarteret i årsberetningene utover i 1930-årene tyder på at setra hadde lite besøk.

Den viktigste årsaken til dette var nok at Røstadsetra lå for seg selv i utkanten av rutenettet. Ruten mellom Trollheimshytta og Røstadsetra ble merket opp i 1925, og noen valgte nok å gå om setra på veien inn eller ut av Trollheimen, men knapt noen gikk fra Trollheimshytta til Røstadsetra for så å gå sørover igjen opp Fagerlidalen og videre vestover til Kårvatn. Dette er for øvrig en temmelig lang tur på tre mil og vel så det, og disse traktene, hvor flotte de enn er, ble derfor bare oppsøkt av et lite fåtall - "de mest eventyrlystne og mest fjellvante" som det også het i Carstens beskrivelse.

Noen stor suksess ble denne setra derfor ikke som turistkvarter, men kvarteravtalen sto ved lag til 1945. TT inngikk deretter en avtale med en annen setereier i dalen, Gregorius Holten, om et kvarter på Holten seter, eller Holtasetra, som er den første setra man kommer til når man fra Surnadal tar fatt på Vinddøldalen og har krysset brua over Vinddøla.

Gregorius Holten bygget i 1945 et nytt hus i to etasjer på denne gamle setra, som er nevnt i skriftlige kilder allerede i 1723. Det nye huset fikk 12

senger, og seks av dem ble forbeholdt TT da kvarteravtalen ble inngått; de øvrige ble leiet bort til andre turister og feriefolk som lå fast på setra. Avstandene ble imidlertid ikke akkurat mindre ved at kvarteret ble liggende lenger nede i Vinddøldalen. Avstanden fra Holten seter inn til Trollheimshytta var nærmere tre mil, og dette var nok i lengste laget for de fleste. Kvarteravtalen med Holten seter besto til sommeren 1957, men løp vel da nærmest ut i sanden av seg selv etter at setringen der tok slutt sommeren før.

Nauståbua (Nøstebu)

Ved østenden av Naustådalsvatnet på ruten mellom Trollheimshytta og Kårvatn ligger TTs minste hytte. Det er da heller ikke tale om en turisthytte i vanlig forstand, men om en nødbu som fotturister kan ta inn i dersom de skulle bli overrasket av dårlig vær. Hytta kan også brukes til å raste i dersom været skulle være slik at det er lite fristende å sitte ute mens man spiser.

Hytta ble bygget sommeren 1967 som et resultat av to hendelser, begge med dødelig utgang, i nærheten av Naustådalsvatnet i månedskiftet juli-august i 1964. Med bare en ukes mellomrom omkom et ektepar fra Trondheim og en svensk kvinne i dårlig vær med regn som i høyden gikk over i snøblandet sludd. Ingen av dem var sannsynligvis forberedt, og heller ikke utstyrt med tanke på slike forhold i sommerfjellet - det norske ekteparet hadde for eksempel ikke med seg regnklær. (I TTs årbok for 1988 er det på side 94 en artikkel som omtaler disse ulykkene.)

Ulykkene gjorde et sterkt inntrykk i TT. At de trolig hadde rammet uerfarne fjellvandrere, gjorde ikke saken bedre. Slike går også i fjellet, kanskje nettopp fordi TT har bygget opp et tilbud av hytter og merkede ruter som får folk til å føle seg trygge og kanskje legger avgårde på lange fjellturen uten å tenke på at forholdene i fjellet, selv midt på sommeren, er helt annerledes enn i lavlandet. Og været kan TT ikke gjøre noe med. Selv om man nok kan finne veien langs foreningens rødmerkede stier, må derfor hver og en selv sørge for å ha på seg eller med seg de klær som sikker ferdsl i fjellet er avhengig av, som for eksempel regntøy. Og foreningen var slett ikke sikker på at dette ikke kunne hende igjen. For selv om ruten mellom Trollheimshytta og Kårvatn ikke er så lang, bare vel 20 km., og heller ikke går høyere til værs enn knapt 1000 meter, går den delvis i kronglet og tunggått terreng. Dett er en værhard del av Trollheimen hvor

"Adresseavisen, Arbeider-Avisen, Dagsposten og Nidaros har også i år ved elskverdig imøtekommenhet fra redaksjonenes side vært sendt gratis til hyttene i sommersesongen."
(Fra årsberetningen for 1930)